

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 3T/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010637
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Daňo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:8319010637.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Ivanom Daňom v trestnej veci obžalovanej A. P., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 23/19/7702-12 zo dňa 18.10.2019, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2022 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaná: A. P. I. S. I. H. O. F. Z. R. Á., F.. XX.XX.XXXX R. U., Q. T. E., M. XXX/X,
je vinná, že

ako matka maloletého J. A. P., F.. XX.XX.XXXX aj napriek tomu, že jej povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 15P/85/2011 zo dňa 24.06.2011, právoplatným a vykonateľným dňa 01.07.2011, bola zaviazaná prispievať na výživu svojho syna sumou 25,38 eur vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám otca A. P., v období od 01.07.2015 do 14.06.2017 si v mieste trvalého bydliska, ani inde túto svoju povinnosť úmyselne pravidelne neplnila aj napriek tomu, že vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti na výživu dieťaťa prispievať mohla a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom sumu vo výške najmenej 609,12 eur,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák..

Podľa § 44 Tr. zák. súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. u obžalovanej A. P., F.. XX.XX.XXXX R. U., Q. T. E., K.. M. XXX/X, lebo ma za to, že tresty uložené v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/67/2018 zo dňa 25.05.2018, ktorým bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.07.2018 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T/20/2021 zo dňa 14.06.2021, ktorým bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným dokladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ktorý nadobudol právoplatnosť 13.07.2021, súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za d o s t a t o č n é .

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obž. A. P. obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe doručenej súdu dňa 22.10.2019.

Súd po oboznámení sa s obsahom predloženého spisového materiálu vo veci vydal trestný rozkaz, ktorým pri uznaní viny v zmysle podanej obžaloby, uložil obvinenej súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, za súčasného zrušenia výroku treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/67/2018 zo dňa 25.05.2018.

Proti tomuto trestnému rozkazu podala obvinená odpor, v dôsledku ktorého súd vo veci určil termín hlavného pojednávania, na ktorom obvinená zotrvala na podanom odpore a tak sa trestný rozkaz zrušil a vo veci bolo vykonané hlavné pojednávanie.

Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov J. A. P. I. A. E., prečítal zápisnicu o výpovedi svedka A. P. a ďalšie listinné dôkazy, ktoré tvoria obsah trestného spisu a na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa cíti byť nevinná. Výživné zasielala na jeho adresu, ktoré jej bolo stanovené, adresu, ktorú jej udal poberajúci výživného, výživné sa jej vracalo naspäť, teda podľa obžalovanej nemal záujem preberať výživné pre dieťa, ktorému to bolo stanovené súdom. Zobrala to do vlastných rúk a zasielala finančné prostriedky prostredníctvom rodiny jej synovi. V období od 01.07.2015 do 14.06.2017 posielala na mal. J. A. P. výživné toľkokrát, koľko jej bolo stanovené súdom, to znamená každý mesiac. Výživné však nepreberal. Obžalovaná má o týchto skutočnostiach originály, ktoré podľa jej vyjadrenia na hlavnom pojednávaní, pokiaľ budú čitateľné po toľkých rokoch doručím na súd. Výživné zasielala na adresu Hrnčiarska alebo Hrnčovská, Praha, Kolín. Otec dieťaťa s ňou odmietal komunikovať. V tom čase bola obžalovaná v Anglicku, syn od nej dostával dary, keď prišla, prišiel k jej starým rodičom, kde mu zabezpečili výlet, ošatenie, finančné prostriedky. Nič navyše mu nemohli dať, pretože vlastný otec, keď mu kúpila niečo, tak mu to vzal.

Vzhľadom k tomu, že obvinená na hlavnom pojednávaní sa odchyľila od svojej výpovede z prípravného konania, kde sa v celom rozsahu priznala, že si skutočne neplnila vyživovaciu povinnosť voči synovi J. A. P. k rukám jeho otca A. P., jej bola prečítaná táto jej výpoveď, aby sa k rozporom vyjadrila.

Obvinená uviedla, že podľa nej v jej výpovediach rozpory nie sú ani v jenom, ani v druhom prípade a to čo povedal je pravda. Po tom, čo obvinenej bola predložená k nahliadnutiu zápisnica o jej výpovedi z prípravného konania, a bola požiadaná, aby sa vyjadrila či podpisy v tejto zápisnici sú jej, obvinená uviedla, že skutočne podpisy sú jej.

Na základe toho súd nemal pochybnosť, o tom, že obvinená sa v prípravnom konaní ku skutku v plnom rozsahu priznala a jej výpoveď z hlavného pojednávania považoval za tendenčnú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Svedok J. A. P. k neplateniu výživného zo strany jeho matky obž. A. P. v období od 1.7.2015 do 14.6.2017 na hlavnom pojednávaní uviedol, že vie, že neplatila alimenty, ktoré otec žiadal a povedal mu, že na ňu podá trestné oznámenie. Svedok bol v kontakte so svojím otcom, povedal mu, že nejakú časť alimentov zaplatila, ale druhú časť nezaplatila. Svedok nevie, o akú sumu sa jedná, to by musel kontaktovať otca, no je teraz v práci a nemá tie papiere pri sebe. Čiastku, ktorú mu spomínal, že je nezaplatená, tak hovoril sumu 600 eur. Svedok od obžalovanej žiadne peniaze neobdržal, ale dostal peniaze od svojej babky. Keď potreboval peniaze tak sa jej spýtal, či by mu mohla niečo preposlať a poslala mu nejakú menšiu sumu, ktorú mohla ona poslať zo svojho dôchodku, keďže nemá veľa peňazí a chcela mu pomôcť. Odhadom mu babka mohla poslať spolu okolo stovky, posielala mu po 20 eur. Svedok si nemyslí, že to bolo za výživné. Babka mu povedala, že mu posielala nejaké peniaze s dedkom, aby mal.

Z výpovede svedka J. A. P. nevyplývalo, aby okrem peňazí, ktoré mu poslala jeho babka, dostal peniaze-výživné, aj od niekoho iného.

Svedok A. E., brat obžalovanej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevie či obžalovaná niečo poslala šekom, lebo také informácie nemá, ale tým, že za ňou pravidelne jazdil - bolo to raz mesačne, sestra posielala prostredníctvom neho peniaze svojmu synovi. Prvý krát keď prostredníctvom neho poslala peniaze, tak sa v Kolíne stretol J. J. A. P. a jeho otcom A. P., kde tieto peniaze boli predané do rúk jeho

otca A. P.. Bolo to 40 eur asi v roku 2016, mesiac nevie. Osobne odovzdal výživné od matky do rúk otca syna A. P. iba raz, lebo pri ďalšom stretnutí so J. A. P. mu bolo oznámené, že tieto peniaze boli použité na nákup hračiek. Ďalšie peniaze, ktoré takto prostredníctvom sestry odovzdával, boli už priamo do rúk J. A. P. vždy v rozmedzí mesiaca a až mesiaca a pol. J. A. P. bol následne umiestnený do výchovného ústavu Kutná Hora. Aj tam ho svedok pravidelne navštevoval a peniaze mu odovzdával, a nie len priamo jemu ale aj priamo vychovávateľovi, ktorý ho mal na starosti. Sumy ktoré odovzdával boli v rozmedzí 20 až 50 eur. Nejaké čiastka išla priamo J. do rúk a ostatné peniaze priamo vychovávateľovi, ktorý priebežne ich J. vyplácal. Doklad o odovzdaní peňazí nemá, lebo pri odovzdaní peňazí maloletému ako rodine pre neho nie je potrebný. Peniaze ktoré sa odovzdávali na výchovnom ústave, vychovávateľ zapisoval. Na začiatku vklady podpisoval a následne vravel, že už nie je potreba. Celkovo odovzdal okolo 800 eur. Za peniaze, ktoré dával J. od jeho mamy spoločne robili nákupy oblečenia a jedla pre J..

Vzhľadom na potrebu preveriť obranu obvinenej súd hlavné pojednávanie viackrát odročil, naposledy dňa 18.11.2021, kedy obvinená bola prítomná na hlavnom pojednávaní a zobrala na vedomie odročenie termínu hlavného pojednávania na deň 18.01.2022.

Na toto hlavné pojednávanie sa však obvinená A. P. nedostavila ani svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnila a tak ho súd vykonal v jej neprítomnosti.

Na tomto hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka A. P. z prípravného konania, súd sa oboznámil tiež s ďalšími listinnými dôkazmi, a to najmä rozsudkami Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C 33/2004 a 15P 85/2011, uznesením Okresného súdu Kolín, prehľadom platenia výživného, potvrdením o prevode, odpisom z registra trestov, výpisom o priestupkoch, správou o povesti, trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T 20/2021 zo dňa 14.06.2021 a dospel k záveru a presvedčeniu, že obvinená sa skutočne dopustila skutku tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Z prečítanej zápisnice o výpovedi svedka A. P.- otca J. A. P., ktorému mala obvinená platiť výživné do 14.06.2017, je zrejmé, že obvinená si túto svoju povinnosť neplnila pravidelne a v plnej výške a tak jej vznikol dlh. Z jeho výpovede je zrejmé, že v období od júla 2015 do júna 2017 s obvinenou nebol v žiadnom kontakte a len prostredníctvom jej matky jej oznámil, že na výživnom má dlh. V dobe, keď bola obvinená v Anglicku tak posielala výživné prostredníctvom služby Western Union, no potom čo sa vrátila na Slovensko už ho nekontaktovala. Z jeho výpovede je zrejmé, že tým, že obvinená neplnila výživné pravidelne, syn sa nedostal do nebezpečenstva núdze.

Obžalovaná má v odpise z registra trestov GP SR jeden záznam, a to odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 67/18 zo dňa 25.05.2018 právoplatným dňa 18.07.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov výkon ktorého súd podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 19.01.2020. Zo správy mesta Medzilaborce vyplýva, že obžalovaná sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava. Podľa susedov sa chovala slušne a nepožívala alkoholické nápoje.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T 20/2021 zo dňa 14.06.2021 právoplatného dňa 13.07.2021 vyplýva, že ods. P. bola týmto rozhodnutím uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za čo bola odsúdená na trest odňatia slobody na 18 mesiacov, výkon ktorého súd podmienene odložil za súčasného určenia skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že obvinená A. P. sa skutku pre ktorý je stíhaná v tejto trestnej veci dopustila skôr, ako boli vydané a doručené jej trestné rozkazy vo vyššie uvedených trestných veciach tunajšieho súdu a teda do úvahy pripadalo uloženie súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 42 Trestného zákona.

Objektívna stránka trestného činu je obligatónym znakom každej skutkovej podstaty trestného činu, pričom pozostáva z konania (protiprávneho konania páchatel'a), následku a príčinného vzťahu medzi konaním a následkom. Je v podstate definíciou toho - ktorého trestného činu, popisuje trestný čin a tým ho zároveň aj odlišuje od ostatných trestných činov. Od subjektívnej stránky sa odlišuje tým, že popisuje znaky, ktoré existujú v objektívnej realite, ktoré sú postrehnuteľné aj iným osobám ako páchatel'ovi a ktoré menia určité vzťahy vo vonkajšom svete; naproti tomu subjektívna stránka popisuje okolnosti,

ktoré sú „vo vnútri“ páchatel'a a nie sú postrehnuteľné inými osobami, avšak ktoré je možné zistiť práve zo spôsobu spáchania trestného činu, t. j. najmä z konania páchatel'a vo vonkajšom svete a ním spôsobeného následku.

Konaním je vo všeobecnosti prejav vôle človeka vo vonkajšom svete. Na trestnoprávne relevantné konanie sa vyžaduje, aby konanie vôľovo „patrilo“ subjektu a aby ho tento subjekt aj prejavil vo vonkajšom svete. Je nevyhnutné, aby tento prejav vôle naplňal znaky skutkovej podstaty (objektívnej stránky) konkrétneho trestného činu.

Obžalovaná sa zo spáchania žalovaného skutku necíti byť vinná. Bránila sa tým, že výživné sa snažila platiť, avšak to sa jej vracalo späť. O týchto skutočnostiach mala mať listinné dôkazy, ktoré mala zaslať súdu, avšak tieto v priebehu celého trestného konania nezaslala tak súdu ako ani inému orgánu činnému v trestnom konaní. Obvinená teda nepredložila na podporu svojich tvrdení žiaden dôkaz. Vzhľadom na uvedené posúdil súd jej výpoveď za tendenčnú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Súd prihliadol tiež na výpoveď svedka J. A. P., ktorý poprel, aby od obžalovanej dostal nejaké peniaze, peniaze mu príležitostne zasielal iba jeho babka s tým, že nikdy sa nevravelo, že by to mala byť forma platenia výživného. Tieto peniaze mu zasielala na prílepšenie jeho finančnej situácie. Rovnako aj svedok A. P. usvedčil obvinenú zo spáchania skutku. Taktiež svedok A.Á. E. nepredložil žiaden dôkaz o tom, že odovzdával finančné prostriedky určené ako výživné J. A. P..

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti tak ako boli pri zachovaní totožnosti skutku uvedené v obžalobe sa stali. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že obžalovaná úmyselne neplnila najmenej tri mesiace v období dvoch rokov zákonnú povinnosť vyživovať svojho syna.

Teda súd na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že obžalovaná sa dopustila konania, a to skutku kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaná svojím konaním teda naplnila všetky znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného prečinu, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej, na základe čoho ju súd uznal vinnou zo skutku tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku. K takémuto konečnému rozhodnutiu sa súd dopracoval po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, ktoré preukazujú spáchanie žalovaného skutku.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citelnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol na ust. § 44 a § 42 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu vyjadrený v zákone, ako aj samotnú osobu obžalovanej, dospel k záveru a vnútornému presvedčeniu, že v danom prípade skôr uložené tresty, ktoré jej boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 67/2018 zo dňa 25.05.2018, ktorým bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T 20/2021 zo dňa 14.06.2021, ktorým bola odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s podmieneným dokladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov sú na nápravu obžalovanej a na ochranu spoločnosti dostatočné, a preto upustil od uloženia súhrnného trestu.

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia, bolo potrebné vo veci rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až

doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Odvolanie môže podať, a to i proti vôli obžalovaného v jeho prospech, jeho zákonný zástupca, jeho obhajca a štátny orgán starostlivosti o mládež. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.